گذر

کارت اعتباری خرید کالا دوباره به جریان افتاد

• **ایسنا:** طرح کارت اعتباری خرید کالا که از مهر سال گذشته مطرح شد و در نهایت تا پایان این سال به مرحله اجرا نرسید، قرار است در سال جاری با تغییراتی در شرایط آن، اجرائی شود که به گفته رئیس انجمن تولیدکنندگان لوازم خانگی، جزئیات آن طی یکی، دو روز آینده توسط بخش دولتی اعلام می‌شود. محمدرضا دیانی با بیان اینکه سال ۱۳۹۴ از سخت‌ترین سال‌ها برای صنعت لوازم خانگی بود، اظهار کرد: دولت چندین‌بار وعده اجرائی‌شدن طرح کارت اعتباری را داد، اما در نهایت این طرح اجرائی نشد و ضربه سنگینی به این صنعت خورد.

ادامه از صفحه ۵

تصویری از بورس در سال ۱۳۹۵

در حوزه ثبات‌بخشی به بازارهای مالی و ارز هم نقش و رفتار دولت بسیار بر تحلیل سرمایه‌گذاران اثر گذاشت. اینکه نرخ ارز طی یک دوره مالی از نوسان محدودی برخوردار باشد، به بررسی دقیق‌تر آینده سرمایه‌گذاری کمک شایانی می‌کند.از طرفی مهم‌ترین صنعت بورسی یعنی صنعت پتروشیمی نیز از نبود شفافیت دوساله تا حدودی خارج شد و برای تعیین نرخ خوراک آنها فرمولی ارائه شد که تا اندازه‌ای به فعالان این صنعت دید مناسب‌تری برای سرمایه‌گذاری یا عدم سرمایه‌گذاری بلندمدت می‌دهد. با توجه به ابلاغ این فرمول در ماه‌های انتهایی سال، فضای سرمایه‌گذاری در این صنعت هم تا حدودی روشن شد. اما برای سال ۱۳۹۵ این سؤال پیش می‌آید و آن این است که آیا سال ۹۵، سال متفاوتی برای بورس خواهد بود؟ آیا می‌توان انتظار رشد جایگاه بازار اوراق بهادار را داشت؟ هرچند اقتصاد جهان بهترین روزهای خود را تجربه نمی‌کند، اما با توجه به مثبت‌بودن برایند نیروهای مؤثر بر بورس اوراق بهادار در کشور، می‌توان انتظار رشد متغیرهای کمی بازار را داشت. در ادامه به برخی از این متغیرها به‌اختصار اشاره می‌شود:

۱- نرخ بهره: ازجمله تأثیر این متغیرها می‌توان به کاهش نرخ بهره اشاره کرد. کاهش نرخ بهره از چند جهت بر بازار اوراق بهادار اثر می‌گذارد. کاهش نرخ بهره موجب می‌شود تا نرخ تأمین مالی بنگاه‌ها از بازار پول و سرمایه کاهش یابد و طبیعتا بر سودآوری شرکت‌های پذیرفته‌شده اثرگذار است و از طرفی کاهش نرخ بهره جریان نقدینگی را تا حدود زیادی به سمت بازار سرمایه تقویت خواهد کرد. هرچند کاهش نرخ بهره باید محسوس باشد اما با توجه به نرخ تورم مورد انتظار کاهش بیشتر نرخ بهره دور از انتظار نیست.

۲- رشد اقتصادی: همچنان‌که مؤسسات بین‌المللی مانند بانک جهانی پیش‌بینی کردند رشد اقتصادی برای سال ۹۵ حدود شش درصد است که این به معنی رشد فروش و سودآوری بنگاه‌های اقتصادی است. رشد اقتصادی به معنی تحرک و رونق اقتصاد است که طبیعتا موجب می‌شود موجودی انبار شرکت‌های بورسی که در سال ۱۳۹۴ افزایش یافته بود کاهش یابد. به عبارت دیگر، با وجود این میزان ظرفیت بی‌کار تولید، رشد اقتصادی موجب تورم نخواهد شد. علاوه بر این، قطعا رشد ارزش بازار دارایی‌های مالی با سرعتی بسیار بیشتر از رشد تولید ناخالص داخلی اسمی اتفاق خواهد افتاد.

۳- انضباط مالی دولت: همچنان‌که دولت محترم در شعارهای خود اعلام کرده است به‌دنبال انضباط مالی است و تمایل ندارد در زمان کسری بودجه از بانک مرکزی استقراض کند. استقراض از بانک مرکزی اثرات تورمی خواهد داشت و بنابراین استقراض دولت از مردم (بازار اوراق قرضه) به توسعه بازار سرمایه کمک خواهد کرد.

۴- شفاف‌ترشدن فضای کسب‌وکار: یکی از تصمیمات مهم دولت در سال‌های ۹۳ و ۹۴ بهبود فضای کسب‌وکار است. دولت سعی کرده است با شفاف‌کردن محیط کسب‌وکار و همچنین وضع مقررات جدید مانند قانون رفع موانع تولید به دنبال کمک به بخش تولید باشد که اثرات آن بر سودآوری شرکت‌ها در سال‌های آینده قابل مشاهده خواهد بود.

۵- اصلاح قوانین: سال ۱۳۹۴ سال وضع دو قانون مهم مالیات و قانون بیمه شخص ثالث بود. قانون مالیات طوری تدوین شده است که به شرکت‌های بورسی توجه ویژه‌ای دارد و علاوه بر این، چنانچه شرکت‌ها برنامه‌های توسعه‌ای داشته باشند از معافیت‌های مناسبی برخوردار خواهند شد. این امتیاز مناسبی برای شرکت‌های بورسی است که از شفافیت مناسبی برخوردار هستند و تمایل به رشد و توسعه کسب‌وکار خود دارند. از طرفی قانون بیمه شخص ثالث با قابلیت‌های خود افزایش سودآوری صنعت بیمه را که در بورس و فرابورس پذیرفته شده‌اند، درپی خواهد داشت. با درنظرگرفتن موارد اثرگذار بالا می‌توان انتظار سال بسیار مناسبی برای رشد سودآوری شرکت‌ها و صنایع بورسی داشت که از طرفی رشد فعالیت سهام‌داران و سرمایه‌گذاران حقیقی را در بازار سرمایه ایران به دنبال خواهد داشت.

«حسینی» از ترفند شرکت‌های بین‌المللی برای بازگشت به بازار نفتی ایران خبر می‌دهد

کادوی نقدی خارجی‌ها به وزارت نفت

واحدهای کوچک پالایشگاهی سیراف باید باهم ادغام شوند تا توجیه اقتصادی داشته باشد

عکس: رنوفه رستمی، شرق

احمد میرخدائی: با رفع تحریم‌ها، شرکت‌های بازرگانی خارجی فعال در حوزه نفت و فراورده‌های نفتی برای بازگشت به ایران حتی حاضر شده‌اند برای مدتی ضرر دهند؛ یعنی هم محصول ایران را با قیمت بالاتر بخرند و هم محصولات را ارزان‌تر به ایران بفروشند. این کادوی شرکت‌های خارجی به وزارت نفت و شرکت‌های تولیدکننده فراورده‌های نفتی باعث شده است توانمندی شرکت‌های داخلی فعال در این حوزه به فراموشی سپرده شود و بیم آن برود که در آینده، در صورت بروز مشکلات سیاسی برای کشور، دوباره با خروج شرکت‌های خارجی از بازار ایران، کارها روی زمین بماند. حمید حسینی، عضو هیأت‌مدیره اتحادیه صادرکنندگان فراورده‌های نفت، گاز و پتروشیمی، در گفت‌وگو با «شرق»، با تأکید بر لزوم حفظ توانمندی ایجادشده در حوزه بازاریابی و فروش فراورده‌های نفتی، امیدوار است کادوی شرکت‌های تجاری بین‌المللی به شرکت نفت باعث انزوا و فراموش‌شدن شرکت‌های داخلی نشود. او که عقیده دارد هر دلار نفتی امروز برای کشور مفیدتر از دلار نفتی آینده خواهد بود، می‌گوید هرچه بتوانیم نفت بیشتری تولید و صادر کنیم بهتر است البته سرمایه‌گذاری‌های این حوزه نیز باید با حساب‌وکتاب و پس از ارزیابی وضعیت دیگر کشورها و بازار جهانی باشد و هرگونه توسعه مرتبط با نفت نیز باید در همه جوانب ازجمله بازاریابی و فروش باشد.

از نیاز آینده جهان به انرژی فسیلی است؟

ضمن اینکه نباید سرمایه‌گذاری‌های سنگین و بی‌حساب و کتاب انجام دهیم، هرچه بتوانیم از طریق افزایش صادرات نفت و فراورده‌های نفتی درآمد کسب کنیم عاقلانه است. ما بیش از ۱۵۵ میلیارد بشکه نفت قابل‌استحصال داریم. اگر با تکنولوژی‌های جدید بتوانیم ضریب برداشت را یک درصد افزایش دهیم می‌توانیم کل نیاز کشور را تأمین کنیم. در این میان ضروری است سرمایه‌گذاری‌هایی انجام دهیم که حداقل سهم خود را در بازار از دست ندهیم. ما قبلا تولیدکننده پنج درصد از نفت موردنیاز دنیا بوده‌ایم و حالا هم باید تلاش کنیم به این سهم از بازار برسیم. قطعا یک دلاری که امروز با فروش نفت به دست می‌آوریم بسیار بهتر از یک دلاری است که احتمالا چند سال دیگر به دست بیاوریم؛ یعنی ارزش یک دلاری که در وضعیت فعلی نصیب کشور می‌شود بسیار حیاتی‌تر از درآمدهای آینده است.

زمانی می‌گفتند نفت متعلق به نسل آینده است و باید کمتر برداشت کرد. زمانی هم گفته می‌شد کشورهای عربی با اعتقاد به اینکه به‌زودی دوره انرژی‌های فسیلی به پایان می‌رسد تلاش می‌کنند با افزایش تولید نفت اقدام به ذخیره‌سازی عایدات آن کنند. شما کدام یک را قبول دارید؟ تولید بیشتر و ذخیره درآمد آن یا نگهداری نفت؟

این موضع‌گیری‌ها بسته به وضعیت بازار تغییر می‌کند. وقتی که بازار خوب و به کام فروشنده است و تقاضا افزایش می‌یابد، همه به اینکه نفت دوباره به جایگاه ممتاز و قیمت‌های بالا برمی‌گردد، خوش‌بین می‌شوند و می‌گویند فروش نفت بیش از سهمیه، نوعی تنبیه نسل آینده و دستبرد به سهم آیندگان است پس باید حسابرسی بین‌نسلی داشت و نباید بیشتر از سهم خودمان مصرف کنیم. برعکس، وقتی قیمت نفت پایین می‌آید، گرایش به این مسئله بیشتر می‌شود که دوره نفت رو به افول است و به‌زودی انرژی‌های نو جایگزین آن می‌شوند؛ پس باید نفت بیشتری تولید کرد بلکه بتوان درآمد بیشتری به دست آورد. در کشور ما به‌نظر می‌رسد روالی که در این سال‌ها طی کرده‌ایم روال درستی است. اگر بتوانیم به سهمیه قبلی برگردیم و البته درآمد ناشی از آن را نه برای هزینه بلکه برای سرمایه‌گذاری مورداستفاده قرار دهیم، حتما توانسته‌ایم وظیفه خود را در برابر نسل‌های آینده انجام دهیم. از دیگر سو ما با این توجیه که می‌خواهیم حسابرسی بین‌نسلی کنیم و سهم آیندگان را مصرف نکنیم، نمی‌توانیم نفت و گاز را در حوزه‌های مشترک بگذاریم تا شرکا و همسایگان آن را غارت کنند. باید با حداکثر توان و ظرفیت از نفت و گاز میادین مشترک استفاده کنیم و نگذاریم این منابع بیش از این غارت شوند.

به‌هرحال این منابع به نسل‌های آینده هم تعلق دارد. از آنجا که متأسفانه تجربه، به‌ویژه در دولت قبل، نشان داده که دولت‌ها به‌راحتی می‌توانند درآمدهای نفتی را، هر مبلغی که باشد، به دلخواه مصرف کنند و در ادامه هم بیماری هلندی و فساد و رانت دامن‌گیر اقتصاد کشور شود، چه تمهیدی باید برای درآمدهای نفتی حاصل از افزایش تولید نفت اندیشید؟

اگر بتوانیم طبق الگویی که پیش‌بینی کرده‌ایم سهم صندوق توسعه ملی را سالانه سه درصد افزایش دهیم و این سهم را به رقم قابل‌قبول حدود ۵۰ درصد از درآمدها برسانیم، مشکل حل می‌شود. این منابع باید در صندوق بماند و صرف سرمایه‌گذاری‌های منطقی بخش خصوصی و نه پروژه‌های بعضا بی‌منطق دولتی، شود؛ یعنی این پول به صورت وام به طرح‌ها اختصاص پیدا کند و دوباره به صندوق برگردد. در این صورت مطمئنا وظیفه خود در برابر نسل آینده را نیز انجام داده‌ایم.

مسئله دیگر این است که ما در شرایط فعلی برای تولید و صادرات نفت و فراورده‌های نفتی هزینه‌های بسیار سنگینی برای احداث پالایشگاه‌ها و مجتمع‌های فراوری صرف می‌کنیم. آیا سرمایه‌گذاری برای تولید نفت باید در چارچوب مشخصی باشد یا باید برای تولید و فراوری نفت هرچه می‌توانیم سرمایه‌گذاری کنیم؟

برخی در بحث اقتصاد مقاومتی تا جایی بر جلوگیری از خام‌فروشی تأکید می‌کنند که می‌گویند ما باید همه نفت و گاز خود را به فراورده تبدیل کنیم و بفروشیم اما قطعا این منطق درستی نیست. دلیلی ندارد همه کشورها هرچه محصول اولیه دارند به فراورده تبدیل کنند و بفروشند. مثل این است که یک کشور فروشنده گندم بخواهد فقط آرد تولید کند و بفروشد یا کلا فقط نان بفروشد. اینکه همه کشورها بخواهند همه منابع در اختیار خود را به کالای نهایی تبدیل کنند و بفروشند، نه شدنی است و نه به نفع اقتصاد کشورها و اقتصاد جهانی. از آنجا که فراورده‌های نفتی، کالاهای ضروری، حیاتی و امنیتی برای کشورها هستند، از این رو همه سعی می‌کنند در بحث پالایش و فراوری، تا حدی ظرفیت پالایشی داشته باشند. این‌طور نیست که ما همه نفت خام را به فراورده تبدیل کنیم و انتظار داشته باشیم کل محصول ما را خریداری کنند. سال گذشته دو پالایشگاه در عربستان و امارات وارد صحنه بازار شدند، در آن وضعیت ما به‌شدت در فروش فراورده‌های نفتی مثل مازوت دچار مشکل شده بودیم و امکان فروش نداشتیم. با توجه به افزایش ظرفیت پالایشی که هندوستان داده است و همچنین اقدامات عربستان، کویت، امارات و دیگر کشورها برای افزایش ظرفیت پالایش، هر لحظه ممکن است مشکلاتی برای فروش فراورده‌های نفتی ایجاد شود. این‌طور نیست که ما در بازار کاملا قدرت انتخاب داشته باشیم و فکر کنیم همه نفت و گازمان را می‌توانیم تبدیل به فراورده کنیم و دنیا هم کل آن را می‌خرد. یکی از نکاتی که درباره پالایشگاه‌های سیراف مطرح می‌شود نیز همین است که ما با چه منطقی می‌توانیم به جز پالایشگاه ستاره خلیج‌فارس، ۴۸۰ هزار بشکه نفت دیگر را هم تبدیل به فراورده کنیم و در بازار بفروشیم. در این حوزه باید براساس محاسبات دقیق و با اطلاع از برنامه‌ریزی فعالیت کشورهای همسایه کار کرد. در ضمن باید بتوانیم زیرساخت‌های لازم و بازارهای لازم را نیز فراهم کنیم وگرنه این سرمایه‌گذاری‌ها در آینده می‌توانند به معضلی برای کشور تبدیل شوند.

شرکت‌های بین‌المللی بعضا برای اینکه به بازار ایران برگردند، حاضر شده‌اند برای مدتی حتی ضرر بدهند؛ یعنی هم محصول ایران را با قیمت بالاتر بخرند و هم محصولات را ارزان‌تر به ایران بفروشند. این یک کادو برای وزارت نفت و شرکت‌های تولیدکننده فراورده‌های نفتی است تا شرکت‌های بازرگانی بین‌المللی بعد از ترک بازار ایران در دوران تحریم بتوانند دوباره به بازار ایران برگردند

یعنی نباید این طرح پالایشگاه‌های سیراف اجرائی می‌شد؟

موضوع باید و نباید نیست. مسئله صرفه اقتصادی این طرح‌هاست. دولت پروژه‌ها را طرح کرده، اما گویا قصد ندارد گاز شیرین در اختیار واحدها بگذارد و هر واحد باید به تنهایی اقدام به شیرین‌سازی گاز کند. به نظر نمی‌رسد این کار برای پروژه‌هایی با ظرفیت ۶۰ هزار بشکه‌ای چندان توجیه اقتصادی داشته باشد. شاید بهتر باشد وزارت نفت گروه‌های ذی‌نفع را تجمیع کند و حداقل با ادغام هر سه طرح از این پروژه، طرح‌های بزرگ‌تری با ظرفیت ۱۸۰ هزار بشکه در روز که توجیه اقتصادی بیشتر و امکان بازاریابی و سرمایه‌گذاری دارند، ایجاد کند. اغلب این پروژه‌ها توان تأمین مالی بالایی ندارند؛ اما اگر بتوانیم با استفاده از شرایط پسابرجام امکان استفاده از سرمایه خارجی را مهیا کنیم، می‌توان پروژه‌های بزرگ‌تری را تأمین مالی کرد. برخی از کارشناسان هم روی توجیه اقتصادی پروژه‌ها حرف دارند و اعتقاد دارند این پروژه اگر می‌خواهد به نحوی کنترل‌شده اجرا شود حداقل باید در اندازه‌ای اجرا شود که توجیه اقتصادی داشته باشد.

منظور شما این است که اندازه این پروژه‌ها باید بزرگ‌تر باشد تا توجیه اقتصادی داشته باشد؟

فعلا طرح پالایشگاه‌های سیراف شامل هشت طرح با ظرفیت هر کدام ۶۰ هزار بشکه در روز است. اینها را باید به سه گروه تبدیل کنند و با ادغام طرح‌ها با هم سه طرح ۱۸۰ هزار بشکه‌ای ایجاد کنند.

چرا از ابتدای کار این کار انجام نشده است؟

فکر می‌کنم وزارت نفت وقتی دیده توان بخش خصوصی برای پروژه‌های بزرگ‌تر از این کافی نیست، ترجیح داده است پروژه‌های کوچک‌تری تعریف کند اما حالا که امکان گشایش فضا و تأمین مالی پروژه‌ها در شرایط پساتحریم وجود دارد؛ اگر دولت قصد دارد شیرین‌سازی گاز مورد نیاز این طرح‌ها را نپذیرد، بهتر است طرح شیرین‌سازی گاز را در قالب پروژه‌های جدید به سرمایه‌گذاران جدید واگذار کند تا هزینه پروژه‌های سیراف کاهش یابد. در این صورت شاید همین طرح‌های فعلی هم توجیه داشته باشد. در شرایط فعلی اگر هر کدام از این پالایشگاه‌ها بخواهند جداگانه شیرین‌سازی گاز را انجام دهند شاید توجیه نداشته باشد. شاید کارشناسانی که این پروژه‌ها را طراحی کرده‌اند، نظر دیگری داشته باشند؛ اما من هم به‌عنوان کارشناسی که بازار را می‌شناسم و از بیرون به ماجرا نگاه می‌کنم، اعتقاد دارم اینها بعدا در بازاریابی و فروش و کیفیت محصولات دچار مشکل خواهند شد. در این حالت اگر ستاره خلیج‌فارس و طرح پارس هم راه‌اندازی شود قطعا صادرات این حجم عظیم از فراورده، کار مشکل و سختی خواهد بود. ما هنوز در بسیاری از زمینه‌ها ازجمله زیرساخت‌ها، بنادر، بارگیری، بازرسی، بازاریابی و فروش شرکت‌های خصوصی یا نیمه‌دولتی توانمند با کمبود مواجهیم. متأسفانه این شرکت‌ها را توانمند و حمایت نکرده‌ایم و حالا هم که از تحریم خارج شده‌ایم همان ظرفیتی را که در حوزه بازاریابی و فروش ایجاد شده، نیز داریم فراموش می‌کنیم. فعلا شرکت‌های تجاری دنیا به راحتی با لغو تحریم‌ها به ایران برگشته‌اند و عرصه بازار را به شدت برای شرکت‌های داخلی تنگ کرده‌اند و احتمالا همین توانی که در دوران تحریم‌ها در حوزه بازاریابی و فروش نفت و فراورده‌ها ایجاد شده بود با کم‌توجهی از دست خواهد رفت. در دوران تحریم هم صادرات فراورده‌ها و هم واردات فراورده‌های مورد نیاز کشور توسط شرکت‌های داخلی انجام می‌شد. در این دوران شرکت نفت و بانک‌ها تحریم بودند، برای همین ظرفیتی در بخش خصوصی و عمدتا در اتحادیه صادرکنندگان فراورده‌های نفت، گاز و پتروشیمی برای انجام این وظیفه ایجاد شده بود. حالا که گشایش‌هایی شده و فشارهای تحریم کم شده‌اند شرکت‌های پتروشیمی و شرکت نفت به‌شدت علاقه‌مند هستند که مستقیما با شرکت‌های تجاری دنیا کار کنند و از ظرفیت داخلی چشم‌پوشی کرده‌اند. البته نمایندگان مجلس طرحی در دست دارند تا شرکت نفت و شرکت‌های دولتی را مجبور کنند اولویت‌هایی را برای خریدوفروش فراورده‌های نفتی برای بخش خصوصی در نظر بگیرند تا سهمی به ظرفیت داخلی اختصاص یابد. اگر این اتفاق نیفتد ما همیشه در صادرات و واردات فراورده‌های نفتی به شرکت‌های تجاری دنیا وابسته خواهیم بود که با اولین مشکل در حوزه سیاسی، کشور را ترک می‌کنند. فعلا از دو ماه پیش این اتفاق افتاده و همه فراورده‌های صادراتی ما را به شرکت‌های تریدینگ خارجی سپرده‌اند و همه محصولات وارداتی را نیز عمدتا از طریق این شرکت‌ها خریداری می‌کنند.

شرکت‌های بزرگ تجاری دنیا چه مزیتی دارند که جای ظرفیت داخلی را گرفته‌اند؟

شرکت‌های بین‌المللی بعضا برای اینکه به بازار ایران برگردند، حاضر شده‌اند برای مدتی حتی ضرر بدهند؛ یعنی هم محصول ایران را با قیمت بالاتر بخرند و هم محصولات را ارزان‌تر به ایران بفروشند، اما قدر مسلم این رفتار ادامه نخواهد داشت. این یک کادو برای وزارت نفت و شرکت‌های تولیدکننده فراورده‌های نفتی است تا شرکت‌های بازرگانی بین‌المللی بعد از ترک بازار ایران در دوران تحریم بتوانند دوباره به بازار ایران برگردند. مشخص نیست که شرکت نفت تا چه زمانی با این روش به همکاری با شرکت‌های تجاری خارجی ادامه می‌دهد. فکر می‌کنم شرکت نفت باید در این سیستم بازاریابی و فروش تجدیدنظر کند و تمهیدی بیندیشند که ظرفیت داخلی نیز از بین نرود. به اعتقاد من شرکت نفت حتما در این زمینه تجدیدنظر خواهد کرد، اما فعلا که شرکت‌های خارجی به بازار ایران هجوم آورده‌اند، شرکت نفت هم سعی دارد از تخفیفات این شرکت‌ها به‌نفع منافع ملی استفاده کند و ما هم حرفی نداریم. حرف ما این است که منافع ملی در درازمدت و کوتاه‌مدت متفاوت است و توجه به منافع ملی بلندمدت هم نباید فراموش شود. باید شرکت‌های تجاری نفتی داخلی هم در بازار بمانند تا امکان بازاریابی و فروش نفت و فراورده‌ها با تکیه بر توان داخلی و با وابستگی کمتر به خارج انجام شود. فرایند تبدیل نفت به فراورده و پرهیز از خام‌فروشی فقط منحصر به ساخت پالایشگاه و مجتمع‌های نفتی نیست بلکه باید به صورت متوازن در همه حوزه‌ها و زیرساخت‌ها، از جمله حوزه فروش و بازاریابی فراورده‌ها فعالیت‌های اساسی و آینده‌نگرانه انجام شود. گرچه توانمندی، امکانات، منابع مالی و وسعت بازار شرکت‌های بازرگانی خارجی به مراتب از شرکت‌های داخلی بیشتر است؛ اما اگر مدارا کنیم بخش خصوصی هم این ظرفیت را دارد که در شرایط مساعدتری بتواند پابه‌پای این شرکت‌ها حرکت کند.

خبر

مردم صدور الحاقیه بیمه شخص ثالث را جدی بگیرند

• **ایلنا:** دبیر انجمن صنفی شرکت‌های خدمات بیمه‌ای بیمه ایران در آستانه بیست‌ویکم فروردین و حلول ماه رجب که نخستین ماه حرام در سال ۱۳۹۵ به شمار می‌رود، توجه شهروندان به خرید الحاقیه افزایش دیه بیمه شخص ثالث را خواستار شد. در ماه‌های حرام نرخ دیه در بیمه شخص ثالث افزایش می‌یابد و طبق نرخ بیمه مصوب محاسبه می‌شود. مطابق با ماده ۲۹۹ مجازات اسلامی، ماه‌های حرام هجری قمری در سال ۱۳۹۵ به ترتیب عبارت است از: رجب (بیست‌ویکم فروردین تا هجدهم اردیبهشت)، ذی‌القعده (چهاردهم مرداد تا دوازدهم شهریور)، ذی‌الحجه (سیزدهم شهریور تا یازدهم مهر) و محرم (دوازدهم مهر تا دهم آبان). بر پایه مصوبه بیمه مرکزی، نرخ حق بیمه شخص ثالث در سال ۱۳۹۵، ۱۵ درصد افزایش یافت؛ به طوری که امسال دیه هر فرد در ماه عادی یک‌میلیاردو ۹۰۰ میلیون ریال است که در ماه‌های حرام به دومیلیاردو ۵۳۰ میلیون ریال افزایش می‌یابد. سعید وصال، دبیر انجمن صنفی شرکت‌های خدمات بیمه‌ای بیمه ایران تأکید کرد همه بیمه‌شدگان شخص ثالث اتومبیل باید نسبت به خرید الحاقیه افزایش دیه اقدام کنند تا در زمان بروز حوادث جانی، عهده‌دار بخشی از خسارت دیه نشوند.

صادرات نفت و میعانات گازی به بیش از ۲ میلیون بشکه در روز رسید

• **ایلنا:** وزیر نفت حجم صادرات نفت و میعانات گازی را هم‌اکنون بیش از دو میلیون بشکه در روز عنوان کرد و گفت: تکمیل فازهای پارس‌جنوبی و پالایشگاه ستاره خلیج‌فارس مهم‌ترین اولویت بخش بالادستی صنعت نفت در سال ۹۵ است. بیژن زنگنه درباره حجم صادرات نفت ایران اظهار کرد: صادرات نفت و میعانات گازی ایران هم‌اکنون بیش از دو میلیون بشکه در روز است. وی درباره مهم‌ترین اولویت‌های سال ۹۵ وزارت نفت هم با تقسیم آن به دو بخش بالادستی و پایین‌دستی، اظهار کرد: تکمیل فازهای نیمه‌تمام پارس‌جنوبی و پالایشگاه ستاره خلیج‌فارس و امضای قراردادهای جدید نفتی مهم‌ترین اولویت‌های بخش بالادستی نفت در سال ۹۵ است.

تعرفه‌های واردات کالا در سال جاری اعلام شد

• **ایسنا:** حذف یا اصلاح تعرفه اقلام وارداتی بالای ۵۵درصد در فهرست تعرفه‌های سال جدید و افزایش عمومی تعرفه‌های وارداتی با شرح حمایت از تولید داخلی نتیجه تغییرات تعرفه‌ای امسال بود. با اعلام تغییرات تعرفه‌ای قابل‌اجرا برای سال ۱۳۹۵، وعده نزدیک‌ترشدن به استانداردهای جهانی جامه عمل پوشید و سقف ۵۵ و کف پنج درصد تعرفه در سال ۱۳۹۵ برای کالاها و گروه‌های تعرفه‌ای مختلف توسط هیأت دولت به تصویب رسید. در این جدول تغییرات تعرفه‌ای در سال ۱۳۹۵ که در شرح ۱۲۴۲ ردیف تعرفه‌ای توسط هیأت دولت تصویب و از طریق سازمان توسعه تجارت ایران منتشر شده است، با تصریح بر ثبت سفارش صرفا از طریق ارز متقاضی گروه کالایی ۱۰ و شمولیت دو برابر سود بازرگانی این گروه کالاها، بر ممنوعیت ثبت سفارش ورود خودروهای سواری با حجم موتور بیش از دوهزارو ۵۰۰ سانتی‌مترمکعب هم تاکید کرد.

راه‌اندازی واگن ویژه بانوان در قطار تهران-مشهد

• **مهر:** از شانزدهم فروردین‌ماه، واگن مخصوص بانوان در مسیر تهران- مشهد و برعکس مورد بهره‌برداری قرار می‌گیرد. براساس برنامه‌ریزی‌های انجام‌شده، از روز دوشنبه شانزدهم فروردین سال جاری، برای اولین‌بار در کشور سالن ویژه بانوان در مسیر تهران- مشهد و برعکس در قطارهای نور راه‌اندازی خواهد شد. این اقدام پس از استقبال گسترده از کوپه‌های ویژه بانوان در قطارها صورت می‌گیرد. این سالن‌ها از روز دوشنبه این هفته به قطار تهران-مشهد و برعکس متصل و وارد مسیر خواهد شد.

۱۳/۸ میلیون شهری کار ندارند

• **مهر:** در دوره سه‌ساله ۷۲۲ هزار خانوار شهری شاغلان خود را از دست دادند و حالا تقریبا ۲۶ درصد خانوارهای ساکن شهرها با جمعیت ۱۳.۸ میلیون نفر بدون فرد شاغل اداره می‌شوند و مشخص نیست دقیقا منبع درآمدی آنها چیست.در شرایط فعلی بازار کار، کمتر خانواده‌ای را می‌توان یافت که در آن دست‌کم یک یا دو جوان فارغ‌التحصیل دانشگاهی بی‌کار وجود نداشته باشد و اغلب جوانان خود را آماده می‌کنند که پس از دانشگاه، یک دوره بی‌کاری را تجربه کنند.